

K ZoOOÚ § 4:

§ 4 [VYMEZENÍ POJMŮ]

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a. osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu,
- b. citlivým údajem osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů; citlivým údajem je také biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů,
- c. anonymním údajem takový údaj, který buď v původním tvaru nebo po provedeném zpracování nelze vztáhnout k určenému nebo určitelnému subjektu údajů,
- d. subjektem údajů fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují,
- e. zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace,
- f. shromažďováním osobních údajů systematický postup nebo soubor postupů, jehož cílem je získání osobních údajů za účelem jejich dalšího uložení na nosič informací pro jejich okamžité nebo pozdější zpracování,
- g. uchováváním osobních údajů udržování údajů v takové podobě, která je umožňuje dále zpracovávat,
- h. blokováním operace nebo soustava operací, kterými se na stanovenou dobu omezí způsob nebo prostředky zpracování osobních údajů, s výjimkou nezbytných zásahů,
- i. likvidací osobních údajů se rozumí fyzické zničení jejich nosiče, jejich fyzické vymazání nebo jejich trvalé vyloučení z dalších zpracování,
- j. správcem každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Zpracováním osobních údajů může správce zmocnit nebo pověřit zpracovatele, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,
- k. zpracovatelem každý subjekt, který na základě zvláštního zákona nebo pověření správcem zpracovává osobní údaje podle tohoto zákona,
- l. zveřejněným osobním údajem osobní údaj zpřístupněný zejména hromadnými sdělovacími prostředky, jiným veřejným sdělením nebo jako součást veřejného seznamu,
- m. evidencí nebo datovým souborem osobních údajů (dále jen „datový soubor“) jakýkoliv soubor osobních údajů uspořádaný nebo zpřístupnitelný podle společných nebo zvláštních kritérií,
- n. souhlasem subjektu údajů svobodný a vědomý projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektu údajů se zpracováním osobních údajů,
- o. příjemcem každý subjekt, kterému jsou osobní údaje zpřístupněny; za příjemce se nepovažuje subjekt, který zpracovává osobní údaje podle § 3 odst. 6 písm. g).

Komentáře

18/11/2016 / Dominik Pašek

[Dynamická IP adresa jako osobní...](#)

1 0 0

DYNAMICKÁ IP ADRESA JAKO OSOBNÍ ÚDAJ VE SVĚTLE ROZSUDKU SDEU

18/11/2016 / Dominik Pašek

Je dynamická IP adresa osobním údajem? Na tuto otázku přinesl odpověď SDEU v rozsudku C-582/14 – Patrick Breyer proti Německu ze dne 19. 10. 2016. Lze uzavřít, že většinou osobním údajem bude, což má dopad i na dosavadní stanovisko ÚOOÚ k této problematice.

Nejprve k pojmu dynamické IP adresy. IP adresa (adresa internetového protokolu) je řada binárních čísel, která je přidělena

konkrétnímu zařízení (počítač, tablet, chytrý telefon), slouží k identifikaci tohoto zařízení a umožňuje mu přístup k síti elektronických komunikací. Podmínkou pro připojení daného zařízení k internetu je použití číselné řady, která byla přidělena poskytovatelem služby internetového připojení. IP adresa se zasílá na server, na kterém je uložena právě otevíraná internetová stránka. Poskyvatelé služby internetového připojení (zpravidla telefonní společnosti) přidělují svým zákazníkům dočasně pro jednotlivá připojení k internetu konkrétně tzv. „dynamické IP adresy“, které se při dalších přihlášeních změní. Tyto společnosti vedou záznamy, v nichž je uvedeno, která IP adresa byla v konkrétních okamžicích přidělena danému zařízení. (Stanovisko generálního advokáta Manuela Campose Sánchez-Bordony přednesené dne 12. Května 2016 ve věci věc c-582/14).

Zda je IP adresa osobním údajem vůči poskytovateli internetového připojení, již SDEU řešil v rozsudku Scarlet (C-70/10), kde prohlásil, že je IP adresa vůči poskytovateli internetového připojení chráněným osobním údajem, jelikož může jednoznačně určit, kterému tuto IP adresu přiřadil. Provozovatel internetových stránek však takovou možnost nemá. Uchovává sice IP adresu, ale nemá informace pro to, aby identifikoval konkrétního uživatele.

Otázkou bylo, zda se použije „objektivní“ či „relativní“ kritérium. Dle „relativního“ kritéria by šlo o osobní údaj jen vůči poskytovateli internetového připojení, protože on sám může uživatele identifikovat. Dle „objektivního“ kritéria jde o osobní údaj i vůči provozovateli internetové stránky, který má možnost identifikovat uživatele pomocí třetí osoby, tedy poskytovatele internetu. Soudní dvůr EU se přiklonil k objektivnímu kritériu. Umožňuje-li právní řád, aby se provozovatel internetové stránky domohl identifikace uživatele třetí osobou (i kdyby šlo o prostředky trestního řízení, kdy identifikaci uživatele nařídí poskytovateli internetu policejní orgán/soud), jedná se již o údaj o identifikovatelné osobě a tudíž o osobní údaj.

ÚOOÚ ve svém dřívějším stanovisku zastával postoj, že ve vztahu k IP adrese zcela chybí jednoznačně určený nebo určitelný subjekt a jako samostatný údaj tedy nemůže být IP adresa považována za osobní údaj. To bude muset ve světle nové evropské judikatury změnit. (Stanovisko ÚOOÚ č. CJ08469/05UOOU).

Všichni provozovatelé internetových stránek by tedy měli pro jistotu zacházet s IP adresami jako s osobními údaji a podrobit je ochraně podle zákona o ochraně osobních údajů.

Diskuze

[1] ROMAN KRAMAŘÍK / 1. 12. 2016 / OBJEKTIVNÍ TEST A PRINCIP PROPORCIONALITY

Osobně jsem považoval dosavadní přístup (subjektivní test) za rozumnější. Regulace je účinná, když je cílená. Pokud se za osobní údaj bude považovat cokoli, co je přiřaditelné určité osobě teprve ve spolupráci s někým jiným (či dokonce státním orgánem), bude to mít netušené praktické dopady (osobním údajem bude prakticky cokoli). Takový přístup by byl v rozporu s principem proporcionality a myslím, že ECJ zde s vaničkou vylil i dítě. Doufám, že národní úřady i soudy budou číst rozsudek ve věci Breyer (C-582/14) spíše kriticky a restriktivně. U dynamických IP adres to už ale nepomůže, protože GDPR všechny údaje, které jsou identifikovatelné IP adresou, za osobní automaticky označuje, bez ohledu na to, zda příslušný správce má či nemá nástroje, jak IP adresu spojit s konkrétní osobou.